

ТАНЬО КЛИСУРОВ ТЯ

chitanka.info

Боя за оснежената коса избра.
И постара се да е подходящ цветът.
Такъв, какъвто беше онзи път,
когато къдрокосият младеж я спря
и тръгнаха под свечерените липи...
Задъхан спомен. Още я крепи.
От училище прибира своя внук.
Ръка в ръка. Преди години също
с децата си минаваше оттук
и чуруликане я водеше към вкъщи.
Решава пак задачи в първи клас,
но в огледалото на коридора
с лицето среща се на своята умора,
нюанси нови чува в зрелия си глас.
Обаче жаждата ѝ не престана —
да бъде хубава, да е желана.
Макар че тя разбира и го знае:
не е възможно същата да бъде,
че произнася неминуемо присъди
над всички хора времето накрая...
Но ето: малко пудра, малко руж,
под който бръчките ѝ се покриват,
кракът по-строен е в кафявия ботуш
и... огледалото я вижда пак красива.

Дано, дано по-дълго да я има,
защото тя е моята любима!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.